

2. søndag efter helligtrekonger 2019

Sidste år var jeg i Lissabon, og når man er der, kan man ikke undgå at se den store Kristus-statue, som står på den modsatte side af floden. Statuen kaldes Cristo Rei. Kristus som konge, og er udført med forbillede i Jesusfiguren, som troner over Rio i Brasilien. Vi besøgte den anden flodbred og statuen, som var gigantisk. Man kunne køre med elevator inde i soklen, op til Jesu fødder og en udsigtsplatform. Men nede på jorden for foden af statuen og soklen stod en anden statue. En meget moderne udgave af jomfru Maria med stjerner i hænderne og i en bue rundt om sit hoved, for at vise hendes tilhørsforhold til det himmelske. På statuens sokkel var inskriptionen: Gør, hvad som helst han siger til jer. Det lød bekendt – og det er det også, for det er fra dagens evangelietekst fra Johannesevangeliet.

Gør, hvad som helst han siger til jer, er Marias ord til tjenerne ved brylluppet i Kana. Maria vil gerne have sin søn, Jesus, til at gribe ind, da der ikke er mere vin, for hvad er en god fest uden vin? Han er egentlig ikke tilbøjelig til at gøre noget ved det. Min tid er endnu ikke kommet, svarer han. Men det er den. Tiden er inde til tegn og undere, og Jesus forstår, at hans mor har ret. Han skal gøre noget, og derfor beder han tjenerne fylde renseskarrene op med vand. Tjenerne adlyder og følger Jesu ordrer, og snart er vand forvandlet til vin. Fordi de gjorde, som han sagde. Den, der følger Guds bud kan opleve en verden fuld af mirakler og undere – også der, hvor vi ikke forventer at finde dem. Når festen egentlig er slut, og vi tænker, at her er ikke mere at gøre. Så er der alligevel altid noget at gøre, når man er sammen med vor Herre.

Der er meget symbolik i fortællingen om brylluppet i Kana. Vandet skal hældes i renseskarrene, som jøderne normalt brugte til at vaske sig i, så de kunne være rene, når måltidet skulle begynde. En god vært bød naturligvis sine gæster på et fad vand, når de trådte ind ad døren, så de kunne skylle rejsestøvet af sig. Vi renses også ved vand, når vi kommer til kirken. Dåbens vand, som er i døbefonten. Der vaskes alt skidt af et menneske, rejsestøvet fra fødslen, ja, fra hele menneskets historie om synd og frafald, alt det lægges bag os i dåben. Noget nyt kan begynde, livet som et kristent menneske, som Guds barn. Dåben er et bad i Helligånd og vand, og som Jesus engang sagde til sine disciple, den som har badet er allerede ren og behøver kun at vaske fødderne i ny og næ. Men lad os vende tilbage til fortællingen om brylluppet i Kana.

For nu er det ikke vand, der er i karrene mere. Det er den bedste vin, man kan forestille sig. Vin i renseskar – det kan kun få os til at tænke på nadveren, og det er selvfølgelig også meningen. Den indviende vin i alterbægeret, der forvandles til Jesu blod ved Herrens mellemkomst og på grund af vores tro, den renses os fra synd og skyld og lader os stå rene for Gud. Det er sådan vi skal renses nu – ved tro og Jesu blod. De gamle rensesregler er afskaffet, noget nyt er begyndt. Nu er Gud selv sammen med os og renses os.

Jesus begyndte sit virke, sin gerning på den måde. Med et forvarsel om sin lidelse og død i et af de mest kendte undere eller tegn fra det Nye Testamente. Det er samtidig et forvarsel om den fest, som vi er inviteret med til i Guds rige. Den evige bryllupsfest mellem kirken og Guds himmel. Her er vi altid sammen med Jesus. Hvis vi læser historien om brylluppet i Kana på den måde, så bliver den til en fortælling om kirken. Om en fest, vi deltager i, hver gang vi er her i Guds hus til gudstjeneste. Måske er det så også en fortælling om en fest, der var ved at dø ud, for vinen var drukket, og alle kar var tomme. Menneskeheden tørstede efter Gud og kunne ikke længere mærke Ham i deres liv. Ikke fordi Gud ikke var der, for Gud er her altid, men fordi mennesker ikke kunne få øje på Gud. Dem, der skulle pege Ham ud for folket, havde svigtet deres opgave og havde mere travlt med at

ophøje sig selv. Det var på tide, at Herren greb ind og skænkede ny vin for sit udvalgte folk. Maria hvisker sin søn det i øret, for hun tror på ham. Hun ved, at han kan gribe ind. Hun stoler på, at han vil gøre det, når hun beder ham om det. Endnu engang bliver Maria billedet på den sande troende. På den der siger ja til Gud og lader Hans vilje ske på jorden, som den sker i himlen. Hun er den, der formaner tjenerne: Gør, hvad som helst han siger til jer.

Mennesker kan godt stirre sig blinde på tegn og undere fra Gud. Vi bliver så benovede over at vandet forvandles til vin, eller at stormen lægger sig for Herrens ord, at vi ikke ser resten af det, som det var meningen, vi skulle se. Vi er som de spedalske, der blev helbredt og ikke kom tilbage for at takke Jesus, for vi har travlt med at fare rundt og undre os over det, som skete. Ja, det er forunderligt, at vand kan blive til vin, men endnu mere forunderligt at Gud elskede verden således, at Han gav os sin enbårne søn, for at enhver som tror på ham ikke skal fortabes, men have evigt liv. Og det er jo det, vi skal komme i tanke om, det er det vi skal se, når Jesus gør undere. Vi skal se tegn på, at Guds rige er os nær, for Jesus Kristus er her sammen med os. I ham ser vi Guds herlighed åbenbaret, og vi skal glæde os sammen over det og fejre det her i kirken.

På jorden er vi Guds tjenere og skal gøre hvad som helst, Han beder os om i Jesu navn. Når vi gør det, så gør vi Guds vilje. Gør, hvad som helst han siger til jer, det er ord til os, som står ved Kristi fødder og beder ham gribe ind, når verden sukker under tørsten efter Guds nåde og barmhjertighed. Os, der kan se hans majestætiske skikkelse med troens øjne. Vi skal gå ud i verden og handle på Jesu ord, og vi skal leve efter dem i hus og hjem, hvor vi end er, sådan som Paulus formanede os i teksten fra Romerbrevet. En hver passer sit hverv, sit job, sit embede. Enhver lever sit liv, men vi lever også for at være gode kristne mennesker i kirkens fællesskab. For Jesu ord er lygten for vore fødder. Det er ord, der leder os ind i et liv i indbyrdes kærlighed og til sidst hjem i Guds evighed. Der hvor festen aldrig slutter, for vor Herre Jesus Kristus er festens vært, og han vil med Fader og Helligånd sørge for at ingen af os nogen sinde skal savne noget eller nogen igen. Amen.